

פוזנר, נחום ("גינגי")

בן יעקב־יוסף ורחל־גיטל. נולד ביום י"ז
בניסן תרצ"ו (9.4.1936) בתל־אביב. נצר
למשפחת תלמיד־חכמים. סיים את לימודיו
בבית־הספר היסודי "ביל"ר בתל־אביב;
לאחר־מכן למד בבית־הספר התיכון "מדרשת
נָעַם" בפרדס־חנה; אך אחרי שנתיים התעורר
בו הרצון ללמוד מקצוע כדי להתפרנס
מיגיע־כפיו ובקבלו את הסכמת־הוריו לכך
המשיך את לימודיו בבית־הספר הסכני
„מונטיפיורי" בתל־אביב. הוא היה לומד

בערב ועובד ביום. השתייך לתנועת „בני־עקיבא". עסק בטכנאות־רדיו.
היה עדין־נפש וישר־לב, צנוע ועניו, ואהב לעשות הכל בפשטות. מסירותו
למשפחתו היתה גדולה ואהבתו לאין־ערוך. גויס לצה"ל בשנת 1954. עבר
קורס־קשר וקורס מש"קים ונתמנה לאלחוטאי. היה אחראי למחנה שלו
בדרום־הארץ. לאחר־מכן היה סמל־קשר בגדודו. לאחר שביקש מהרופא
לתקן את סוג־בריאותו התנדב ליחידת־הצנחנים והיה מקבל על עצמו את
המשימות הקשות ביותר. אהבתו למולדת והתלהבותו לכל אשר בה היו
ללא מצרים. רוב שהותו בצבא היה בקו ראשון — וכשאמר העירה לו:
„מספיק, נחום, תנוח קצת!" ענה לה: „אמא, אם כולם יגידו כך מי ילך
לנגב? דמי אינו כחול יותר משל אחרים. וכי רצונך שאהיה ג'ובניק?"
השתתף בקרב קלקיליה ועוד. היה ממושמע ומסור לעבודתו וביצע את
תפקידו ביעילות רבה. נפל בקרב במעבר המיתלה במערכת־סיני ביום
כ"ו במרחשון תשי"ז (31.10.1956). הובא לקבורה בבית־הקברות הצבאי
לשעת־חירום בשלח וביום כ"ח בתשרי תשי"ח (23.10.1957) הועבר
למנוחת־עולמים בבית־הקברות הצבאי שעל הר־הרצל בירושלים. 'צדור־
שירים בשם „גל־עד", מפרי־עטו של האב, הופיע לזכר הבן בשנת תש"ך;
בשנה שלאחריה — צדור שירים בשם „האם השכולה"; ובשנת תשכ"ד —
חוברת־שירים שלישית בשם „האם הפושעת והאב המאושר". ביום השנה
לנפלו הונצח נחום בהיקרא ספריה תלמודית על־שמו; הספריה נמצאת
ב„מדרשת נָעַם" שבפרדס־חנה. זכרו הועלה בספרו של אורי מילשטיין
„מלחמות הצנחנים".